

ת"פ 33561/01/21 - מדינת ישראל נגד מאיר בניטה

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 33561-01-21 מדינת ישראל נ' בניטה

בפני	כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשם	מאיר בניטה

גזר דין

כתב אישום מתוקן

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירת איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת בני זוג נשואים אך פרודים.

במועד הרלוונטי לכתב האישום התגורר הנאשם בנהריה בנכס משותף לנאשם והמתלוננת כאשר במקום ישנן יחידות דיור שבניהול המתלוננת. ביום 6.11.20 בשעה מוקדמת שאינה מדויקת ושאינה ידועה למאשימה הגיעה המתלוננת למקום לצורך בחינת שעוני חשמל שביחידות הדיור. אז איים הנאשם על המתלוננת באומרו לה: "אני אשבור לך את הפלאפון תזהרי. המתלוננת בתגובה צילמה אותו ואמרה כי ישנם עדים ובתגובה הנאשם אמר שעל השקרים שלה היא תשלם בחייה וכן גידף אותה באומרו מילות גנאי ובהן זבל, בת שרמוטה, בוגדת, כלבה מסריחה, 15 שנה בוגדת. תוך כך הנאשם הפיל את הפלאפון של המתלוננת מידיה ארצה ואיים באומרו שיכול לדפוק לה את הראש, מטומטמת, 15 שנה בוגדת, משחקת אותה שלמות עם הילדים והמשפחה כשהיא משקרת. בהמשך למתואר, הנאשם שאל את המתלוננת לפשר מעשיה במקום, הפנה אותה להיכנס באמצעות דלת אחרת תוך שהזיז אותה באמצעות ידו. כמו כן הנאשם אמר לה שאין צורך לצלם את השעונים, שאל היכן הכסף שהעלימה והאשים אותה בבגידה, התקרב אליה באופן מאיים תוך שדרש ממנה ללכת מהמקום לפני שיתפוצץ ואמר לה כי תמות לפני שזה יהיה הבית שלה וידאג לכך.

בנסיבות אלו הנאשם הזיז את המתלוננת באמצעות ידיו, ביקש ממנה שתביא לו את המברג אותו אחזה, גידף אותה באומרו לה שהיא בוגדת, שרמוטה, תוך שהתקרב אליה וביקש ממנה שתזמין משטרה, הנאשם לא פסק ממעשיו והלך אחר המתלוננת עד לרכבה תוך שהוא מאיים עליה באומרו כי ברגע שיהיה מעצר היא מתה, זה הפרויקט שלו הוא יהרוג

אותה ואת בנה יקבור את שניהם.

תמצית טיעוני הצדדים

3. ב"כ המאשימה הדגיש את הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים כתוצאה ממעשיו של הנאשם וטען עוד שנסיונות ביצוע העבירות מלמד על כך שמדובר באיומים ממושכים לפגוע בחיי המתלוננת וכי מדובר באיום פנים אל פנים כשהנאשם והמתלוננת עומדים זה מול זה. המאשימה עתרה למתחם ענישה שנע בין עונש של 6 חודשי מאסר שניתן לשאת בדרך של עבודות שירות לבין עונש של 18 חודשי מאסר בפועל ברף העליון. בעניינו של הנאשם עתרה המאשימה לעונש של 7 חודשי מאסר שניתן לשאת בדרך של עבודות שירות לאור העובדה שהנאשם הודה וחסך את עדות המתלוננת ובשל העובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי.

4. ב"כ הנאשם טען כי מדובר באדם כבן 75 ללא כל עבר פלילי וניהל אורח חיים תקין וזוגיות מושלמת במשך ארעים שנה. הנאשם כך נטען תרם לחברה בעבודות התנדבות. למרבה הצער בחר הסנגור בעיקר להכפיש את המתלוננת ובית המשפט נאלץ פעם אחר פעם להעיר לסנגור כי אינו יכול להוסיף פרטים ועובדות מעבר לאמור בכתב האישום המתוקן. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה אשר כלל אינה תואמת את נסיבות התיק שבפני והוסיף כי מתחם העונש בנסיבות תיק זה נע בין עונש של שירות לתועלת הציבור ועד לעונש של מאסר על תנאי. בעניינו של הנאשם טען הסנגור יש להשית עונש של של"צ.

5. הנאשם בדברו טען כי הוא עוסק בהתנדבות בעמותת נכים "כיוונים". עוד אמר הנאשם כי מעולם לא היה אלים אך טען עוד כי הרקע לביצוע העבירות הוא בגידת המתלוננת לפני כ - 15 שנה. עוד סיפר הנאשם כי הוא מנותק מילדיו כבר זמן ממושך.

דין והכרעה

6. תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם. סעיף 40יא' מונה את הנסיבות שבית המשפט רשאי להתחשב בהן בגזירת העונש בתוך מתחם העונש ההולם.

7. בעניינו אני סבורה כי מדובר באירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד.

8. הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע עבירת איומים על ידי הנאשמת הם שלווה נפשית וביטחונה של

המתלוננת. לעניין זה אפנה לע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל פד"י מג' (3) 373.

9. נסיבות ביצוע העבירות מלמדות על פגיעה בערכים חברתיים מוגנים שעה שהנאשם איים על המתלוננת כמתואר בכתב האישום ואף השפיל אותה וגידף אותה במשך דקות ארוכות.

10. באשר למדיניות הענישה הרי שכל צד הפנה לפסיקה בעבירות דומות על מנת לתמוך טענותיו. מדיניות הענישה מלמדת כי באשר לעבירות האיומים ככל שמדובר באירוע בודד נעה בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל לתקופה משמעותית. ראו לעניין זה: רע"פ 96/16 טמוזרטי נ' מדינת ישראל (6.1.16); ע"פ (מחוזי חיפה) 42146-02-15 יעקב בכר נ' מדינת ישראל (06.05.2015) (במקרה זה בוטלה ההרשעה); ת"פ (שלום חיפה) 7990-10-16 מדינת ישראל נ' סער מור (07.05.17); ת"פ (שלום אשקלון) 36801-03-15 מדינת ישראל נ' פלוני (27.04.15); ת"פ (שלום רחובות) 1068-08-14 מדינת ישראל נ' יוסף כהן (03.12.2014); ת"פ (שלום אילת) 47527-11-12 מדינת ישראל נ' פלוני (01.04.2014); ת"פ (שלום רמלה) 34966-02-13 מדינת ישראל נ' שמעון מהרט (25.03.2014); ת"פ (שלום פ"ת) 10504-03-13 מדינת ישראל נ' א' צ' (04.11.2013).

11. בנסיבות תיק זה מצאתי לנכון שמתחם העונש ההולם נע בין עונש של מאסר על תנאי לבין עונש של 8 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית.

12. בנסיבות תיק זה אינני סבורה שיש לחרוג לקולה או לחומרה ממתחם העונש ההולם אותו קבעתי.

13. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם הרי שלחומרא היה מקום לשקול שיקולי הרתעה בתוך מתחם העונש ההולם ואולם מדובר באדם בן 75 ללא כל עבר פלילי ומעולם לא הסתבך בפלילים, הודה בהזדמנות הראשונה וחסך את עדות המתלוננת. בנסיבות אלה אני סבורה שיש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש שקבעתי.

14. אשר על כן אני גוזרת את עונשו של הנאשם לעונשים הבאים:

6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור הנאשם עבירה בה הורשע בתיק זה ויורשע בה.

אני מחייבת את הנאשם בהתחייבות כספית בסכום של 1,000 ₪ למשך שלוש שנים להימנע מביצוע עבירה בה הורשע בתיק זה.

בנסיבות תיק זה לא מצאתי לנכון להשית על הנאשם קנס כספי או פיצוי כספי.

זכות ערעור בתוך 45 יום לחבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ג' כסלו תשפ"ג, 27 נובמבר 2022, בנוכחות הצדדים.